

Літаратура і Мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНнікаў БССР

Год выдання 36-ы
№ 22 (2176)
17 сакавіка 1967 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ЛЕДЗЬ не штовечар у клубах, дамах і палацах культуры рэспублікі адбываюцца канцэрты артыстаў самадзейнай сцэны, ставяць спектаклі народнай тэатры і драматычныя калектывы, паказваюць свае новыя творы кінааматараў, народнай фільмацыі. Перым тур фестывалю мастацкай самадзейнасці фінішаваў. На карце абласных аглядаў — другі тур фестывалю.

Карэспандэнт газеты «Літаратура і мастацтва» звярнуўся да намесніка старшыні Рэспубліканскага аркамітэта па нарыхтоўцы і правядзенню фестывалю самадзейнага мастацтва, прысвечанага 50-годдзю Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі, культуры БССР М. Мінковіча з просьбай расказаць, якія праходзіць фестываль самадзейнага мастацтва ў Беларусі, якія вынікі, набыткі і неахопны яе пераіага туру.

НАШЫ ІНТЭРВ'Ю

ПОСТУП ФЕСТИВАЛЮ

Расказвае міністр культуры БССР М. А. МІНКОВІЧ.

ПЕРШ ЗА УСЕ хачу падкрэсліць, што Усеаюнаны фестываль самадзейнага мастацтва, прысвечаны 50-годдзю Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі і не чарговая кампанія і не чарговы агляд самадзейных калектываў, якіх у нас праводзіцца ня мала. Фестываль павінен стаць адным з паказчыкаў культурнага і духоўнага росту нашага народа, яго палітычнай і грамадзянскай актыўнасці. І наш абавязак перад партыяй і народам — падтрымліваць і ўзмацняць гэтую актыўнасць, ствараць умовы для далейшага творчага росту народнага талентаў.

У фестывалі ўдзельнічаюць рабочыя, калгаснікі, інтэлігенцыя, студэнты, школьнікі, навушчыцы прафесіянальна-тэхнічных вучылішчаў, — людзі розных прафесій і ўзросту. Вось адзін яскравы прыклад масавага паходу ў вялікі свет мастацтва. У многіх раёнах выступалі хоры ветэранаў. І здавалася, што старасць адступіла ад гэтых людзей, улюбленых у мастацтва. А побач з імі спявалі, танцавалі, чыталі вершы дзеці — наша цудоўная змена.

У рэспубліцы створаны аркамітэты — рэспубліканскі, абласныя, раённыя і гарадскія, аглядавыя камітэты, а таксама іх творчыя секцыі. Яны даюць мэтанакіравана вырашаць пытанні, звязаныя з развіццём мастацкай самадзейнасці, клопацца пра творчы рост і матэрыяльную базу калектываў, шырока прапагандаюць фестываль сярод працоўных. Вялікая ўвага аддаецца павышэнню ідэйна-мастацкага ўзроўня грамадзянскай і шырокаму развіццю ўсіх відаў і жанраў масавага самадзейнага мастацтва ў клубах, дамах і палацах культуры, на прадпрыемствах, у калгасах і саўгасах.

Зроблена ня мала. Устаноўва культуры вялікую дапамогу аказвалі партыйныя, савецкія, прафсаюзнаы і камсамольскія арганізацыі, кіраўнікі прадпрыемстваў, будоўляў, калгасаў і саўгасаў, дзеянні мастацкага ўзроўня грамадзянскай. Гэта спрыяла таму, што ў самадзейных калектывах ўліліся новыя сілы, нарадзілася ня мала новых цікавых калектываў.

У мясцовых, раённых і гарадскіх аглядах самадзейнага мастацтва прыняло ўдзел больш за 22.800 гурткоў і калектываў мастацкай самадзейнасці. Яны аб'ядналі звыш 350 тысяч амаатараў. Летась для працоўных гарадоў і вёсак рэспублікі самадзейныя артысты наладзілі каля 70 тысяч канцэртаў і спектакляў, на якіх пабывала звыш 13 мільёнаў гледачоў.

Паказаліся і такі факт. За час падрыхтоўкі да фестывалю ў рэспубліцы створана каля 800 новых самадзейных калектываў, у якіх налічваецца 13 тысяч удзельнікаў. У кожным калгасе Брэсцкай і Віцебскай абласцей цалер працуюць калектывы мастацкай самадзейнасці. Летас, напрыклад, у калгасах Іваніўскага раёна было створана 13 духавых арганстраў. Па шэсць новых хораў наладзілі ў калгасах Камлянецкага і Ляхавіцкага раёнаў. Усе яны падрыхтавалі святочныя фестывальныя праграмы.

Добра зрэлілі пра сябе такія новыя калектывы, як хоры Сімавіцкага, Стадоўскага, Рудня-Стубіўскага сельскіх клубаў Лельчыцкага раёна; Маспявіцкага сельскага клуба Клімавіцкага раёна; калгасу «Савецкая Беларусь», «40 год Кастрычніка», імя Леніна і «Дружба» Камлянецкага раёна, імя Калініна Нясвіжскага раёна, імя XVIII партызна Талачынскага раёна, «Кастрычнік», «Краіна Саветаў», імя Шчорса Наваградскага раёна.

З самадзейных калектываў, якія паспяхова выступілі на фестывалі, вярта назваць таксама ансамблі песні і танца Глыбоцкага і Наваградскага раённых дамоў культуры, Аршанскага льнокамбіната, Наваполацкага Дома культуры будоўляў, арганст народнага інструменту і ансамбль баяністаў Васілевіцкага Дома культуры Рэчыцкага раёна; духавы арганст Красненскага клуба Гомалянскага раёна; ансамбль вялянчэлістаў горада Могілёва і многія іншыя.

Фестываль мае на мэце далейшае развіццё мастацкай самадзейнасці як адной з важных форм камуністычнага і эстэтычнага выхавання савецкіх людзей. За час фестывалю ўзмацнілася прапаганда сродкамі мастацтва сусветна-гістарычнага значэння Вялікай Кастрычніцкай, героікі баявых і працоўных подзвігаў савецкіх людзей, дасягненняў нашага народа і народаў сацыялістычных краін.

Даўняй праблемай мастацкай самадзейнасці з'яўляецца рэпертуар. Яму аддавалася многа ўвагі, і справа палепшылася. У рэпертуары калектываў мастацкай самадзейнасці вядучае месца занялі творы пра Леніна, Камуністычную партыю, песні часоў Кастрычніцкай рэвалюцыі, грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў. У праграмах фестывальных канцэртаў многа цікавых твораў рускіх, беларускіх, украінскіх аўтараў, вакальна-харэаграфічных кампазіцый, прысвечаных сённяшаму дню.

[Заканчэнне на 2-й стар.]

НА ВЯЛІКІ ПРЫЗ МАСКВЫ

5 ЛІПЕНЯ У МАСКВЕ АДКРЫВАЕЦЦА V МІЖНАРОДНЫ КІНАФЕСТИВАЛЬ

У 116 краін накіраваны запранні на V Міжнародны кінафестываль, які адкрыецца ў Маскве 5 ліпеня. Пра гэта паведаміў на прэсканферэнцыі, што адбылася ў Камітэце па культурных сувязях з замежнымі краінамі, старшыня Камітэта па кінематаграфіі пры Савецкім Міністраў СССР А. Раманаў.

Як і ў мінулыя гады, кінафестываль будзе праходзіць пад лызівам «За гуманізм кінамастацтва, за мір і дружбу паміж народамі». Але сёлета ён пройдзе ў аб'яднаным для Савецкай дзяржавы годзе, і таму для ўдзельнікаў кінафестывала будзе наладжаны паказ лепшых савецкіх стужак мінулых год. Пасля заканчэння фестывалю адкрыецца міжнародны сімпозіум крытыкаў і кіназнаўцаў на тэму «Уплыў ідэй Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі на сусветнае кінамастацтва».

Як і ў мінулыя гады, конкурс праводзіцца на лепшыя мастацкія, дакументальныя і навукова-папулярныя фільмы. Але сёлета спаборнічаць паміж сабой будучы і нінатворы для дзецей. Для прэміравання ўдзельнікаў устаноўлены Вялікі прыз дзяржавы годзе, і таму для ўдзельнікаў кінафестывала будзе наладжаны паказ лепшых савецкіх стужак мінулых год. Пасля заканчэння фестывалю адкрыецца міжнародны сімпозіум крытыкаў і кіназнаўцаў на тэму «Уплыў ідэй Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі на сусветнае кінамастацтва».

Ленін... Гэтае імя заўсёды з намі, з ім зызаны ўсе нашы перамогі... Ніякага вучня Ляшчынскай сродняй школы на Капыльшчыне вырашылі стварыць музей, прысвечаны Уладзіміру Ільічу. Аформлены стэндны, якія расказваюць пра жыццё і дзейнасць вялікага правадзіра, пра яго палечнікаў і сяброў. Вучні рыхтуюць электрыфікаваную карту, на якой лямпачкамі будучы адзначаны месцы, дзе жыў і працаваў Ленін.

Кіруе стварэннем музея настайні гісторыі І. Танковіч. Яго вы бачыце на здымку з вучнямі — будучымі экскурсаводамі.

Фота В. МАНЬКО.

ШЫРОКІ ЭКРАН АМАТАРАЎ

Іосіф ВЕЙНЯРОВІЧ

Аматарскае кіно выходзіць «дзіцячага» ўзросту, прабівае сабе дарогу на вялікі экран.

Вядомы рэжысёр і аператар дакументальнага кіно дзеліцца думкамі аб надзённых праблемах самадзейных студый, аб тым, як лепш арганізаваць ім дапамогу.

Аматарская студыя транктарнага завода паказала на аглядае два свае новыя фільмы — «Навагодняя фантазія» і «Наш сцяг ля мора», зняты ў колеры. Аўтазаводцы пазнамілі з цікавага сатырычным фільмам «Клякса», які востра б'юць негаспадарлівых будаўнічых заводаўскага пасёлка, сяброў «ззялёнага змея».

Сур'язны навукова-папулярны фільм, які прапагандае перадавыя метады на аздабляльных работах, «Па плану навуковай арганізацыі працы» паказалі кінааматары тэатра № 7 «Адзельбу».

«Рака — гораду, гораду — рака» — так назвалі свой фільм, прысвечаны праблеме воднай гаспадаркі, кінааматары Беларускага політэхнічнага інстытута. З пазіцыі высокай грамадзянскасці расказалі яны пра канкрэтныя вольныя забурджвання рэк і рэальныя шляхі вырашэння праблемы водаабеспячэння гарадоў.

Гімбай азначэннальнасцю вызначэнца фільм кінааматараў «Прамернапраекта» «Памітайце!» Аўтары прывесцілі яго пазіцыі герою Вялікай Айчыннай вайны. Ім удалося знайсці гарманічнае спалучэнне яркага вобразнага рада з паэтычным тэкстам і музычным афармленнем.

Можна было б прадбужаць пералік творчых удач, але хачацца адразу агаварыцца, што ў рабоце кінааматараў ёсць і істотныя недахопы. І адзін з найбольш крыўдных — прамерная расцягнутасць стужак. Зусім зразумела, што кожны зняты кадр, кожнаму аддадзена шмат працы, дарагі аўтарам, што вельмі шкада выключыць яго са змяшчэнага матэрыялу. Аднак лішнія кадры толькі змяняюць

успрыяццю фільма, асабліва калі яны паўтараюцца або з'яўляюцца варыянтамі палароджы.

Нават такі добры фільм, як «Памітайце!», беспасрэчна, выйграў бы ад некаторага скарачэння.

Тое ж самае можна сказаць пра фільм «Па плану навуковай арганізацыі працы», асабліва пра яго канцоўку, дзе кадры новабудоўляў і гарадскіх пейзажаў не «ўніскаліся» арганічна ў сюжэт.

У некаторых фільмах, як, напрыклад, у «Кляксе», ёсць і другі істотны недаход. Аўтары ў строга дакументальным матэрыяле карыстаюцца інсценіраванымі эпізодамі. Так, побач з улаца знятымі скрытай камерай кадрамі, што паказваюць сяброў «ззялёнага змея», маніруюцца грубыя інсценіроўкі.

У ігравым фільме такія кадры ўспрымаюцца б натуральна, але, змяшчаныя ў дакументальным матэрыяле, яны разбураюць тэатральна твора, робяць некаторыя эпізоды фальшывымі, непераканаўчымі.

Добрае ўражанне ад фільмаў зніжае няроўная фатаграфічная якасць адлюстравання. Гэта адбываецца галоўным чынам з-за падаблявага стаўлення амаатараў да законаў мантажу. Іншы раз маніруюцца побач розныя па шчыльнасці і характары святла кадры, а то і знятыя не ў фокусе, з няроўнай панарамай. У большасці выпадкаў можна было абыйсціся без такіх кадраў або прыняць пераэзіцыі іх, аднак амаатары не заўсёды ідуць на такія «крайнія» ў іх разуменні меры.

Хачелася б звярнуць увагу і на праблему агучвання фільмаў, аса-

бліва ў тых выпадках, калі яны разлічаны на несінхронную дэманстрацыю адлюстравання і фанатэрамы. У гэтых выпадках пры падборцы і мантажы музыкі, шумаў, дыктарскага тэксту трыба, вядучага, загады лічыцца з магчымацю радзюхаджання скорасці праецыі адлюстравання і гукавой дарожкі і паабягаць прамернай прывязанасці тэксту або музычных і шумавых эфектаў да асобных кадраў.

Неахопны, пра якія ідзе гаворка, вядома, не перакрываюцца таго добрага, што ёсць у аматарскіх фільмах. Многія з іх ужо сёння могуць быць паказаны на масавым экране.

Надзённа было б знаёміць з імі гледацтва праз тэлебачанне, наладжваюць спецыяльныя прагледы з удзелам аўтараў у кіназатрахах (у Мінску, напрыклад, у кіназатрахах «Навіны дня»). Паказы аматарскіх фільмаў не толькі стымулявалі б працу самадзейных студый, — яны прыцягнуць увагу грамадзянскасці да праблем, якія ўзнамаюць амаатары.

Відаль, ініцыятыву павінен правяціць Саюз кінематаграфістаў БССР. Можна, напрыклад, склаці амаатарскі кіназборнік фільмаў рэспубліканскага агляду аматарскіх студый.

Вастрыно набывае і праблема дапамогі кінааматарам. Расце колькасць студый, значыць, расце і попыт на кансультантаў. Кансультацыйная работа становіцца ўсё больш складанай. Амаатараў ужо не задавальняюць парадзі агульнага характару. Час удасканальваць формы дапамогі, якія склаціліся на першым часе. Пытанні тут шмат, і іх, магчыма, трэба абмеркаваць на адным з пленумаў праўлення Саюза кінематаграфістаў. Мы не можам задавальняцца эпізодычным мерапрыемствамі, якія праводзіцца да таго ж паасобку рознымі ведамствамі (Саюзам кінематаграфістаў, дамамі народнай творчасці, прафсаюзнаымі арганізацыямі і г. д.).

Аматарскія фільмы даўно ўжо не «хобі» асобных людзей. Яны набываюць шырокі экран, і мы па сутнасці можам гаварыць пра нараджэнне новага віду народнага мастацтва.

МІНСК-БАНГАЛОР

У Бангалоры (Індыя) адбылася дэмакратычная і штогадовая канферэнцыя Інда-савецкага культурнага таварыства штата Махасур. Канферэнцыя абмеркавала пытанні аб развіцці сяброўскіх сувязей з Савецкім Саюзам, вызначыла мерапрыемствы, у якіх удзельнічаюць членамі Інда-савецкага культурнага таварыства штата Махасур. Канферэнцыя абмеркавала пытанні аб развіцці сяброўскіх сувязей з Савецкім Саюзам, вызначыла мерапрыемствы, у якіх удзельнічаюць членамі Інда-савецкага культурнага таварыства штата Махасур. Канферэнцыя абмеркавала пытанні аб развіцці сяброўскіх сувязей з Савецкім Саюзам, вызначыла мерапрыемствы, у якіх удзельнічаюць членамі Інда-савецкага культурнага таварыства штата Махасур.

ГАРАДЫ-СЯБРЫ

Французскі горад Венісе вядомы аднакаравамі, прымысловасцю. Тут размешчаны завод па выпуску вялікагаўнаў аўтамабіляў, тэкстыльнай і хімічнай прадпрыемстваў. З 1935 года муніцыпалітэт горада ўзнаваляюць камуністы. Нацыяналізм і Францыі ў Венісе ўсталявалі дружалюбныя сувязі з Жюдына — горадам беларускіх аўтамабілябудавальнікаў.

Яны рыхтуюць для Жюдына выставку дакументаў і фатаздымкаў, прысвечаную жыццю і барацьбе за свае правы французскіх рабочых. А выніком Жюдына і Веніскага гарадскога Саюза хутка напірае ў Францыю разнастайны матэрыялы пра свой горад.

Марсель Уэль, мэр Венісе, дэпутат Нацыянальнага сходу Францыі, у пісьме, дасланым у вышэйшым Жюдынскага гарадскога Саюза, выказаў упэўненасць у тым, што 1967 год, год 50-годдзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, будзе годам умацавання дружбы паміж гарадамі-сябрамі.

У Францыю адпраўлена выстаўка беларускага мастацкага аўтамабіля, тэкстыльнай і хімічнай прадпрыемстваў Беларусі ў маі гэтага года будзе экспанавана 94 работы мінскага шклозавода «Міман» імя Францыі.

На працягу месяца выстаўка пабудзе ў дэсантных гарадоў Францыі.

На здымку вы бачыце дэкаратыўную ваду «Юнітач» у выглядзе ў Мухарэра, якая адзінадушча ў Францыю на выстаўку.

Шэсць ад нараджэння. На партрэце ён трохі старэйшы.

— Гэта таксама задумана, адказвае на маю заўвагу аўтар. — Мне хачелася напомяніць, як рана сталелі людзі, падобна да Апанскага, як не баяліся яны браць на свае юнацкія плечы турботы найвялікшай рэвалюцыі.

Мы разглядаем толькі што пераведзеную ў гіпс работу разам з сынам Апанскага — галоўным інжынерам Мінскай студыі тэлебачання Вялянцінам Іосіфіравічам Апанскім. І я не магу не прыкмеціць падобнасць многіх рысаў, асабліва ў ніжняй частцы твару, у партрэта і ў чалавека побач з ім.

— Вялянцін мне пазнаваў,— тлумачыць Заір Іскавіч. — Але толькі тым, якія ўжо закончылі работу. У хоць сын Іосіфа Казіміравіча вельмі падобны на бацьку, мне хачелася ўзвясці перш за ўсё таго Апанскага, якога сам добра памятаю з дзяціўных гадоў. Мне дэмадзіра з іх сустрэчэння, а чалавек гэты быў з тых, якія не забываюцца. Зноў жа не дэкламацыйна знешняга падобнасць, не поўнае супадзенне фасы, паўфасы і профілю з адпаведнымі фатаграфіямі больш за ўсё мяне цікавіла. Матэрыял вобраз героя і яго часу — вось што лічыў я для сябе галоўным.

«Гіпсы Іосіфа Апанскага стаіць пакупку што пасрэдзіне майстэрні Азгура. Яму яшчэ вытрымліваць не адзін прыдзірны дотык стэкі, пакуль аўтар вырашыць, што работу можна выстаўляць. А зверху, са сталежы, гэтак жа прыдзірліва пазірае на сябе вучня і маладога палечніка гіпсавы Фелікс Дзёржынскі, да вобразе якога Азгур звяртаўся шмат разоў.

Рамантычныя героі рамантычнага часу — з намі!
Ул. МЕХАУ.

РАМАНТЫЧНЫ ГЕРОЙ РАМАНТЫЧНАГА ЧАСУ

У гэтыя дні ў майстэрні Заіра Іскавіча Азгура часта бывае сын Іосіфа Апанскага Вялянцін Іосіфівач.

Мне даводзілася бачыць шмат фатаграфій Іосіфа Казіміравіча Апанскага, і я адразу яго пазнаю, апынуўшыся сярод незлічальнага мноства знаёмых і незнаёмых гіпсавых твораў, якія цесна зсялілі майстэрню Заіра Іскавіча Азгура. Я нават тут жа здагадваюся, якая іменная фатаграфія паслужыла асноўнай мадэллю для бюста. Кажу пра гэта гаспадару майстэрні, ён усміхаецца — так, я не памыліўся...

Але ж ствараючы партрэт, аўтар разлічвае не на тых, хто спецыяльна цікавіўся Апанскім і вучуць яго жыццё. Аўтар разлічвае на людзей, якім у лепшым разе вядома толькі імя палітычнага чыста і хіба яшчэ тое, што імя гэтае грымела на Беларусі недаўо ў дзяціўныя гады. Што скажа новая работа вядомага скульптара яму, маладзевяданаму ці зусім недасведчанаму гледачу?

Некалькі магу, спрабую адказаць думкамі ад усяго, што ведаю пра Апанскага. «Вайсковец з прыгожым, разумным, інтэлігентным тварам аб немчым задумайся, нечым заклочаны. Яго домы налягілі, бо вусны сцятыя, ноздры напружаны, вочы стомленыя. Што ў яго мыслях — згублены ў балоты след зялёнай савіньскай банды? Навярнітыя спекуляцыйна афера непэзнаў? Беспрытульнікі ў сутарэннях Мінска і Віцебска?

Зрэшты, твор выяўленчага мастацтва не можа адказаць на тэкае пытанне дакладна. Ён можа меншае і адначасова большае — перадаць характар героя, пра знешняе абліччэ — унутранае. Я адчуваю, што для скульп-

тэра галоўнае было, каб яго Апанскі — думай. А пра што — някая дамыслівае гледзе.

Ён думае. Хачу праверыць правільнасць свайго адчування і пытаюся ў Заіра Іскавіча, чаму сярод вялікай калекцыі фотаздымкаў Апанскага яго ўвагу прыцягнулі тыя, дзе Іосіф Казіміравіч — у пенсію. Наколькі я памятаю, у жонкі Апанскага Вялянціны Мікалаевы такія фатаграфіі захаваўся толькі дзве. На большасці ж Іосіф Казіміравіч без акружар.

— Я імкнуўся падкрэсліць яшчэ і гэты дэталю інтэлектуальнасць свайго героя, — адказвае скульптар. — Ён жа быў прафесіянальна развончаны, а без высокага інтэлекту, інтэлігентнасці ў найлепшым сэнсе слова хіба можна ўвясці развончаныя прафесіянала ленынскай школы!

Слушаю, правільнага заўвага! У Джона Рыда ёсць словы аб тым, што ні ў адной краіне ніводзін склад урада не быў аўтарам такой вялікай калекцыі кніг, як першы Савецкі ўрад на чале з Леніным. Шырокі круггляд энцыклапедычнага адукацыяна — як усё гэта павяла і як было неаднама ад мужных барацьбы Кастрычніка! І як шкада, што гэты іх якасць менш за іншыя прыцягала увагу аўтараў многіх твораў на гісторыка-рэвалюцыйныя тэм — якія ў выяўленчым мастацтве, так і ў літаратуры.

Мяркуючы па будаўніцтву і крою шыняля, мастак паказвае Апанскага недзе дзесяць другога — дзевяці годаў. Было тады Іосіфу Казіміравічу дзевяць паць — дзевяць

Пяцідзесяцігоддзю газеты «Известия Советов депутатов трудящихся»...

ДА ГЕНЕРАЛЬНАЙ АСАМБЛЕІ «ІСО»

Міжнародная арганізацыя па стандартызацыі (ІСО) правядзе ў 1967 годзе VII сесію сваёй Генеральнай асамблеі ў Маскве.

Такі груз можна чапер часта бачыць у машынах на вуліцах Фларэнцыі.

Многія майстры не здоліваюць зноў набыць хаты, інструменты, абсталяванне і заняцця традыцыйнай работай.

дзятка, італьянскія і замежныя студэнты, прапанавы аб дапамогу спецыяльнага асяродка паступілі амаль з усіх краін свету.

«Матгаліна» работы XVII стагоддзя вымушана прыняць эфіра-бензолавы душ...

ТРАГЕДЫЯ ФЛАРЭНЦЫ І ВЕНЕЦЫ

тыкуле «Годы пойдучы на адраджэнне» Генеральны дырэктар адраджэння пачаў з італьянскіх і вышэйшых мастацтваў міністраства асветы Італіі Бруна Малайолі.

ЛЮДЗІ З ПАЛЫМЯНЫМІ

На такую тую цэнтральна бібліятэка Г. Маладзечна пачала праводзіць шмат вечароў для маладых будаўнікоў у клубе «Маладзечна-Будзёны».

ГУАЦЬ ГАЛАСЫ МАЛАДЫХ

Часта выступаюць са справаздачамі перад чытацкай групай літаратурнага аб'яднання пры драматычна раённай газеце «Знамя Леніна».

ЧАТЫРЬСТА ПАМОЧНИКАЎ

Па цэку Магілёўскага завода шпачкова валакна з туга навокава шыткай сумкай ідзе дзятка. Гэта работніца Нэля Маёрава.

ВЕЧАРЫ ПАЭЗІІ

Літаратурнае аб'яднанне пры маладзечна раённай газеце «Знамя Леніна» праводзіць некалькі вечароў паэзіі на прадпрыемствах і ўстаноў гарада.

З ПЕСНЯІ ПА РАЁНЕ

Трэці год працуе агітбрыгада пры Вораніўскім раённым Доме культуры. У ёй складае салясты, творчы членства ў Варно, Я. Барно, Я. Наска, П. Савановіч, М. Лазар, М. Язночыч і свае вершы.

КІНАВЕЛА ПРА ШКОЛЬНИКАЎ

«Жнівень» — так называецца кінаведа, створаная кіраўніком аматарскай студыі пры Палачы культуры Мікалая Караткарава М. Найдзіла.

ПІНСКІЯ УМЕЛЬЦЫ

Аляксандр Патрочік шмат ездзіць па беларускім Пінску, умяляць, памагае ім парадзі і кансультацыяй.

ПАРАХУЕМСЯ, ПАРФЁН, ПАДУАЕМ...

жаш, Мікіта Драніца носіць услед за Брава-Жыватоўскім вінтоўку?

Тадэ авалася са свайго палка Марфа: — А ты вот, гляджу я, не даеш слова сказаць чалавеку...

— Да і вяртаць пара, — сказала яна. — А то колькі не сядзі — сядзі ўсеўропа захопаш. Вот і Парфён тва. Можна павячэраеш з намі?

— Ета ўжо ідзе, яліўна адказаў Зызаба. — Яшчэ ідзе, яліўна на ногі, Раўмацян у яго, да жаліўся.

— Як за тостае бярэвно брацца тэба, дах хітрыя заўсёды зноўдуча. А цяпера вот тожа тэба дзяжне бярэвно падымаш. Дах, можа, Сідар твой і жаліцца патаму часта пачаў.

— Але што Хомка! — нарэшце махнуў рукою Парфён. — Я пра другое. — Ен пачаў тэрох. — Мы ж ета чому рашылі так з Сідарам. — Вяршоў яго нібы забыў, што індэяна гарачыся і бэсціў такаса Сідара Раўмацян.

263 ТАМЫ КАТАЛОГА...

Брытанскі музей, які мае, як вядома, адну з трох самых буйных у свеце калекцыяў кніг, толькі што закончыў выданне свайго агульнага каталога.

«Харкаўскія мелодыі». Перадача з Харкава.

Другая праграма. 16-30 — народны музычны «Зі Зладу Савецкага» (М), 17-00 — тэлевізійныя навіны (М), 17-30 — дзіцячыя звесткі, Крот, «Гарма».

«ЗЛЕБАЧАННЕ»

Першая праграма. 11-00 — для вучняў другой змены. Школьная філматыя, «Узнітая чылія», Мастацтва артыстаў.

Другая праграма. 17-30 — «Здароўе». Перадача з Кіева.

18-00 — тэлевізійныя навіны (М), 18-10 — «Клуб кінамастараў» (М), 18-50 — да 50-годдзя Савецкай улады.

Трэцяя праграма. 11-55 — праграма перадач.

12-00 — першыя звесткі па хакеі, СССР, Фінляндыя, Перадача з Венны, 14-30 — для дзяткі і малодшых школьнікаў.

ГРОДЗЕНСКАЕ МУЗЫЧНА-ПАДАГАГІЧНАЕ ВУЧЫЛІШЧА

запрашае былых сваіх выпускнікоў на традыцыйную сустрэчу, якая праводзіцца 30 сакавіка.

Галоўны рэдактар Н. Е. ПАСКЕВІЧ. Рэдакцыйная калегія: З. А. АЗТУР, Г. М. БУРАЎКІН, А. І. БУТАКОЎ, К. Л. ГУБАРЭВІЧ, Т. А. ДУБКОВА, Г. М. ЗАГОРДІН, В. У. ІВАШЫН, А. М. КАШКУРЭВІЧ, В. Б. ЛАДЫГІНА, П. М. МАКАЛА, А. Н. МАРЦІНОВІЧ, Р. К. САБЕЛКА, І. А. САНКОВА, З. Ф. СТОМА, М. Р. ТКАЧОЎ, Р. П. ШЫРМА.

«Літаратура і мастацтва» выходзіць у аўтарскім і пятаў.

НАШ АДРАС І ТЭЛЕФОНЫ: г. Мінск, вул. Захарова, 19. Тэлефон: прыёмная рэдакцыі — 3-24-61, намесніка галоўнага рэдактара — 3-25-25, аднаго са рэдактараў — 3-21-53, аддзела тэатра, кіно і музыкі — 3-24-62, аддзела публіцыстыкі — 3-22-04, аддзела культуры — 3-22-04, аддзела інфармацыі — 3-44-04, навукова-даследчыча пачынае ў Гомелі — 2-70-83, выдываеце — 6-25-87.

«Літаратура і мастацтва» — орган Міністэрства культуры і правлення Саюза пісьматэў БССР, Мінск.

Друкарня выдываецца «Звязда», Індэкс 63856.

«Навіны ЮНЕСКО», АТ 22333